

# August Bruno

## Genuin alingsåsare



Foto: Alingsås Museum. Okänd fotograf

**A**ugust Bruno tillhörde en gammal alingsåssläkt. Han föddes i Alingsås 1845 och förblev hela livet trogen sin födelsestad. Han var den siste alingsåsaren av det gamla slaget, som satte sin prägel på den lilla stadens samhälls- och sällskapsliv under några decennier kring sekelskiftet 1900.

Som ung man sjöd han av verksamhetslust och var tuff nog att ändra på gammelmännens sparsamma regemente. Han var en vassbiten satiriker, som kunde konsten att hålla sina motståndare varma långt efter det striden var över. Som ung var han de ungas och de oppositionellas ledare och fanns alltid med när initiativ togs för att blåsa nytt liv i allt som gällde nytta eller nöje.

August Bruno var tveklöst en begåvad man, men han hade sina avoga sidor ibland. När borgmästare Elis Zimdahl var ny i tjänsten påbjöd han snöskottning framför gathusen. Men August

Bruno lät då hälsa borgmästaren genom polisen Gustafsson att "hälsa du bormästarn att nån snö kör ja inte bort, för den visa allmakt som lagt dit den kommer va de lir att se te att den kommer bort." Så den ambitiöse borgmästaren fick låta lugna sig.

Brunos stora intresse var musiken. Varje dag ägnade han en stund åt sin fiol och han räknades som en duktig violonist i den tidens Alingsås musiksällskap. Det sades att han brukade stänga sin garverirörelse, när han varje år nått en omsättning av 6 000 kronor för att i lugn och ro ägna sig åt sitt fiolspelande.

Han var också en överdådig historieberättare med ett skarpt öga för gubbarnas egenheter och svagheter. Han var bitande kvick i repliken men såg med ömsinnet och humor på sin omvärld.